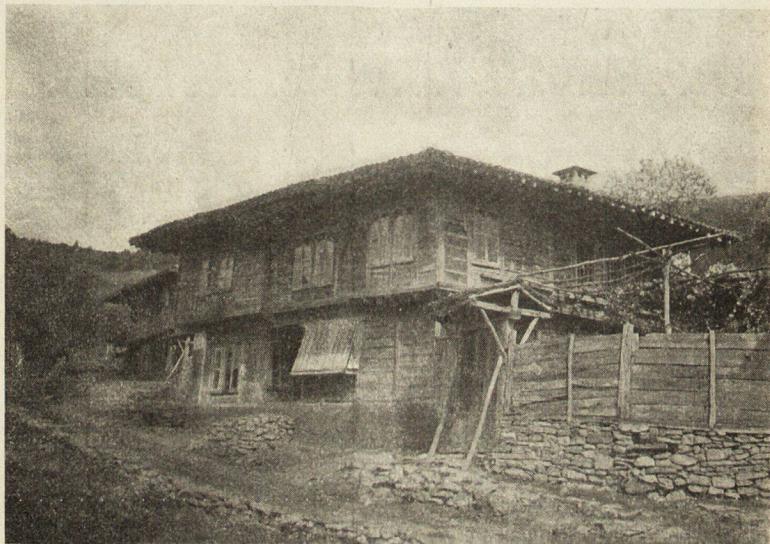


Въ приземието се съдържа изба, „долна стая“, както тук се нарича долната къща, и доленъ закритъ сайванъ, подъ чардака въ етажа. Освенъ това тук са намираме типичното онова помещение което неофициално е съществувало въ българската къща отъ много ранни години и което говори за усилнитѣ дни, които народа е преживѣвалъ: скривалището. Последното е добрѣ и сполучливо маскирано. Несигурното положение на българина по онова време, още повече на това заможно и богато население, което е било обектъ на вълчия апетитъ на хайдути и обирачи, е принудило и строителъ и стопанинъ да подири поголѣма гаранция срѣщу грабежи и нападения. За тази цел виждаме както въ къщата въ Жеравна така и въ нѣкои въ с. Градецъ да се



Обр. 37. — Къща въ с. Жеравна.

създава вътрешна комуникачна линия между приземието и етажа, та нощемъ да може да се минава отъ едно въ друго безъ да стане нужда да се излиза извѣнь заключената къща. Въ въпросната къща отъ избата излиза една стълба която води въ килера въ етажа. Въ последния освенъ типичниятъ за тая къща чардакъ, широко развитъ по дворния главенъ фронтъ на сградата, свързанъ и комуникачно, и архитектонично съ кьошка, се намира пруста: едно помещение, което заедно съ чардака е било мѣстото где се е развивала трескавата работа на домашната индустрия. На чардака се е обработвала вълната, а въ пруста сѫ се складирали сировитъ и обработени продукти и материали, както готово изработенитѣ шаеци, килими и други. Въ пруста една част отъ